

Sygn. akt II CNP 36/14

POSTANOWIENIE

Dnia 12 listopada 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 12 listopada 2014r.,

skargi M. D.

o stwierdzenie niezgodności z prawem
prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w P.

z dnia 16 maja 2013r., wydanego

w sprawie z powództwa J. D. reprezentowanego

przez przedstawicielkę ustawową M. M.

przeciwko M.D.

o podwyższenie alimentów

oraz z powództwa wzajemnego M. D.

przeciwko J. D. reprezentowanemu

przez przedstawicielkę ustawową M. M.

o obniżenie alimentów,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Skarga M. D. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 16 maja 2013 r. podlegała odrzuceniu z następujących powodów.

Art. 424⁵ § 1 pkt 1-6 k.p.c. określa wymagania konstrukcyjne skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku. Stosownie do tego przepisu skarga powinna zawierać: oznaczenie wyroku, od którego jest wniesiona ze wskazaniem, czy jest on zaskarżony w całości lub w części, przytoczenie jej podstaw oraz ich uzasadnienie, wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżony wyrok jest niezgodny, uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody spowodowanej przez wydanie wyroku, którego skarga dotyczy oraz wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego wyroku w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe.

Przyczyną odrzucenia skargi *a limine* jest niespełnienie przez skarżącego wymagania konstrukcyjnego ujętego w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.

Przewidziane w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. wymaganie spełnione jest wtedy, gdy skarżący przedstawi wyodrębniony wywód prawny, w którym wskaże, że szkoda wystąpiła, przedstawi dowody lub inne środki uwiarygodniające tę okoliczność, określi jej postać, rozmiar i czas powstania oraz związek przyczynowy z wydaniem orzeczenia będącego przedmiotem skargi (zob. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 maja 2014 r., V CNP 61/13, nie publ.; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 marca 2014 r., IV CNP 57/13, nie publ.; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 grudnia 2011 r., II CNP 48/11, nie publ.; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28 października 2011 r., III CNP 22/11, nie publ.).

W orzecznictwie Sądu Najwyższego ukształtował się pogląd, że przesłanką dopuszczalności skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku jest istnienie szkody w chwili wnoszenia skargi, a nie możliwość wystąpienia szkody w przyszłości (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 stycznia 2006 r., II CNP 13/05, OSNC 2006, nr 6, poz. 110; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 kwietnia 2011 r., I BP 1/11, nie publ.). Chodzi zatem o skonkretyzowaną, wymierną i rzeczywistą szkodę majątkową, która wywołała

już uszczerbek w majątku skarżącego. Tak rozumianej szkody skarżący nie uprawdopodobnił. W skardze ograniczono się do stwierdzenia, że szkoda polega na zasądzeniu alimentów w kwocie znacznie wyższej niż ustalona w pierwszej instancji. Wskazano także, że w związku z zasądzeniem alimentów od dnia 8 sierpnia 2012 roku pozwany był zobowiązany do uiszczenia zaległych alimentów w kwocie 2 000 zł. Z treści skargi nie wynika, że skarżący uiszczył wskazaną należność i że zaskarżony wyrok stanowił dla niego źródło szkody. Jak wskazał Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 27 października 2005 r., V CNP 28/05, (nie publ.), skarga o stwierdzenie niezgodności prawomocnego orzeczenia z prawem nie służy zapobieganiu wyrządzenia szkody, mogącej powstać wskutek wydania orzeczenia sądowego. W świetle twierdzeń powołanych w skardze należy zaś uznać, że szkoda, na którą powołuje się skarżący ma jedynie charakter hipotetyczny.

Z powyższych względów, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c.